

Försvvarshögskolan

Självständigt arbete (30 hp)

Författare		Program/Kurs
Erik Lindblom		HOP SA 2024
Handledare		
David Randahl		Antal ord: 9993
		Kurskod
		2UK023
Framgång i urban krigföring En fallstudie av Groznyj 1999–2000 och Bint Jbeil 2006.		
<p>ABSTRACT: Western armies, while traditionally avoiding urban combat, cannot ignore cities due to their significant operational, strategic, and political resources. This study has a dual purpose: firstly, to assess the applicability of Alice Hill's theory to a close-to-peer conflict, and secondly, to deepen understanding of the factors influencing tactical outcomes in urban warfare. Conducted as a comparative case study, it analyzes Russia's assault on Grozny and Israel's assault on Bint Jbeil. Key findings indicate that the application of Hill's tenets significantly increases the likelihood of success in such conflicts. Crucially, training and prior combat experience are shown to be decisive in determining outcomes. The study not only reinforces the validity of Hill's theory but also contributes to military professionalism by emphasizing the importance of a robust foundation for tactical success in urban areas before conflicts arise.</p>		
Nyckelord: T.ex.: Urban krigföring, Alice Hills, Groznyj, Bint Jbeil		

Innehåll

1. INLEDNING	3
1.1 DISPOSITION.....	4
1.2 FORSKNINGSÖVERSIKT.....	4
1.2.1 CIVIL PÅVERKAN	4
1.2.2 NUMERÄR OCH MILITÄRA UTMANINGAR.....	5
1.2.3 KOMBINERADE VAPEN I URBAN MILJÖ.....	6
1.3 SLUTSATSER FRÅN TIDIGARE FORSKNING OCH FORSKNINGSLUCKA.....	7
2. TEORI	9
2.1 FÖRBANDSTRÄNING OCH TIDIGARE STRIDSERFARENHET	9
2.2 FÖRBANDETS MORAL OCH LEDARSKAP PÅ STRIDSTEKNISKNIVÅ	10
2.4 BEFOLKNINGENS STÄLLNINGSTAGANDE SAMT FÖRBANDETS FÖRHÅLLNINGSSÄTT MOT TREDJE PART OCH INFRASTRUKTUR.....	11
3. METOD & OPERATIONALISERING	12
3.1 VAL AV FALL.....	12
3.2 OPERATIONALISERING OCH AVGRÄNSNINGAR	13
3.3 KÄLLOR OCH KÄLLKRITIK.....	14
4. RESULTAT & DISKUSSION	16
4.1 FALLBESKRIVNING - GROZNYJ.....	16
4.2 FALLBESKRIVNING - BINT JBEIL	17
4.3 TRÄNING OCH STRIDSERFARENHET	19
4.4 FÖRBANDETS MORAL OCH LEDARSKAP	21
4.5 NYTTJANDET AV KOMBINERADE VAPEN	23
4.6 BEFOLKNINGS STÄLLNINGSTAGANDE SAMT FÖRBANDETS STÄLLNINGSTAGANDE MOT TREDJE PART OCH INFRASTRUKTUR.....	25
4.7 AVSLUTANDE DISKUSSION	27
5. AVSLUTNING	30
5.1 SLUTSATSER.....	30
5.2 ARBETETS BIDRAG.....	30
5.3 METODOLOGISK DISKUSSION.....	31
5.4 FORTSATT FORSKNING	32
LITTERATUR OCH REFERENSFÖRTECKNING	33

1. Inledning

Att väpnade konflikter utspelar sig i urban miljö är i sig inte ett nytt fenomen. Sun Zi skriver, ca 500 f.Kr., att anfall mot städer med murar bör undvikas om detta är möjligt (Zi 2015, 40). Formuleringen tycks anammats av västerländska arméer under 1900-talets senare del. 1996 skrev Ralph Peters, officer i amerikanska armén, ”Vi säger att endast dårar strider i städer och blundar för framtiden. Men under nästa sekel, i en okontrollerbart urbaniserande värld, kommer vi inte kunna undvika insatser i stadsområden” (Peters 1996, 43-50). Peters uttalande grundar sig i den urbanisering som är pågående just nu. Förenta nationerna (FN) förutspår att 2050 kommer 68% av jordens befolkning vara bosatta i urban miljö (United Nations 2019, 10).

Även om västerländska arméer undviker strid i urban miljö så är det inte alltid deras beslut att fatta var kommande konflikt kommer utspela sig. Städer kan innehålla operativa, strategiska och politiska resurser vilket medför att de inte kan undvikas. Det kan handla om tillgången till hamnar, ett geografiskt läge som ej medger en kringgång, eller att staden utgör en knutpunkt för transport- och kommunikationsleder. Huvudstäder innehar dessutom ett politiskt och symboliskt värde (Hills 2004, 14). Förskjutningen i demografin och städers militära och politiska betydelse har föranlett att den urbana miljön som krigsskådeplats inte längre går att förbise för den moderna armén (King 2021, 23).

Dagens teorier och doktriner som avhandlar strid i urban miljö har svagheten att de till del är grundande på erfarenheter och slutsatser dragna från konflikter där en teknologiskt och numerärt överlägsen styrka har ställts mot en irreguljär, lågteknologisk, och numerärt underlägsen motståndare. Dessa erfarenheter och slutsatser reser följande frågor om giltigheten av teorierna: Är dagens teorier om krigföring i den urbana miljön fortsatt giltiga i en högintensiv väpnad close-to-peer – två jämbördiga motståndare – konflikt? Vad krävs av arméer för att dessa skall nå framgång i urban krigföring?

Denna uppsats jämför Rysslands anfall mot Groznyj och Israels anfall mot Bint Jbeil. Syftet med uppsatsen är tvådelat. Det första är att pröva om Alice Hills teori, som bygger på *Förbandsträning och stridserfarenhet, moral och ledarskap, nyttjande av kombinerade vapen, förhållningsätt mot civila och tredje part* och en *anpassad doktrin* är applicerbar på en close-to-peer konflikt. Det andra syftet är öka kunskapen om vilka faktorer som påverkar utfallet vid en

urban konflikt på den taktiska nivån, brigad och division, i den urbana miljön såväl inomvetenskapligt som utomvetenskapligt.

Forskningsfråga:

Kan Hills teori om urban krigsföring förklara framgång på taktisk nivå i en close-to-peer konflikt?

1.1 Disposition

Uppsatsen är uppdelad i fem delar. Inledningsvis beskrivs och analyseras tidigare forskning vad avser framgång i urban krigsföring, vilket etablerar en teoretisk grund för uppsatsen. Därefter följer en beskrivning av uppsatsens teoretiska ramverk för att skapa en struktur för uppsatsens analys. I uppsatsens tredje del presenteras uppsatsens metodbeskrivning samt dess operationalisering och avgränsningar. Därefter tillämpas Hills teorier i en fallstudie och resultatet diskuteras. Avslutningsvis sammanfattas de huvudsakliga slutsatserna och en reflektion över dess relevans för den militära professionen genomförs. Dessutom läggs förslag fram för fortsatt forskning.

1.2 Forskningsöversikt

Urban krigsföring kommer utgöra en viktig del av en framtida väpnad konflikt (Ashworth 1991; Hills 2004; Kilcullen 2013). Detta trots den motsättning som finns bland västerländska militära styrkor till att genomföra operationer i den urbana miljön (Rosenau 1997, 372; Kilcullen 2013, 264). Forskning som behandlar framgång i urban krigsföring avhandlar främst perspektiven: *civil påverkan, numerär och militära utmaningar, och kombinerade vapen i urban miljö*.

1.2.1 Civil påverkan

Forskning av Ashworth, Hills, Collins och Spencer visar att städer sällan är tomma under krig (Ashworth 1991; Hills 2004; Collins & Spencer 2022). Snarare befinner sig civila mitt i konflikten, vilket leder till betydande skador och förstörelse. Statistik från Reynolds visar att civila löper fem till åtta gånger större risk att skadas i urbana strider jämfört med andra typer av strider (Reynolds 2021, 53). Hills med flera betonar att civila inte bara blir offer utan också ofta används som verktyg av stridande parter (Ashworth 1991; Hills 2004, 184; King 2021, 183). De kan manipuleras och mobiliseras av paramilitära grupper och kriminella organisationer för att gynna deras syften (Hills 2004; Killcullen 2013). Killcullen benämner detta som *Competitive Controll* (Killcullen 2013, 114). Dessutom pekar Hills och Spencer på att civilbefolkningen är en integrerad del av den urbana miljön som kan intensifiera eller minska konfliktnivån och

måste därför beaktas vid planering av urbana operationer (Hills 2004, 204; Collins & Spencer 2022, 357).

Även om det kan tyckas viktigt att minimera civila förluster under strider i städer, skriver Hills att det inte alltid är ett realistiskt mål. Detta då omedelbara taktiska fördelar gynnar sidan som visar minst omtanke om civila under urban krigföring i det korta tidsperspektivet (Hills 2004, 184). Dessutom påpekar Collins och Spencer att restriktioner för egna styrkor i urbana miljöer kan utsätta dem för ökad risk (Collins & Spencer 2022, 356). Därmed står västliga arméer inför en svår balansgång mellan taktiska krav och politiska mål i urbana strider.

Enligt uppsatsens författares mening så utgör civila en del av den urbana konflikten, vilket kommer att kräva att inblandade parter tar hänsyn till civila och infrastruktur. Problematiken kommer behöva omhändertas på taktisk nivå, vilket innebär att resurser i form av personal och materiel sannolikt behöver avdelas. Denna utmaning kommer således ställa krav på parternas numerär och tillgänglighet på personal och materiel.

1.2.2 Numerär och militära utmaningar

Tidigare forskning om strider i urbana miljöer väcker frågan om numerär och dess roll i framgångsrikt genomförda operationer. Forskning av Evans, Kelly och andra indikerar att stora numerära styrkor ofta krävs för att möjliggöra framgångsrika anfall i städer (Evans 2007, 7; Kelly 2019, 134). Ashworth och Rosenau argumenterar för att förhållandet mellan angripande och försvarande styrkor bör vara så högt som 10:1 eller till och med 27:1 för att lyckas i urbana strider (Ashworth 1991, 120; Rosenau 1997, 387). De höga förhållandena beror på den betydande risken för förluster som är förknippade med strid i urban miljö, vilket Evans beskriver som att "städer slukar arméer" (Evans 2007, 10).

Även om numerär traditionellt har varit avgörande för framgångsrik krigföring, har västerländska arméer övergått från stora värnpliktsarméer till mindre kontrakterade arméer (King 2021, 27-28). Detta har föranlett att dessa arméer i högre utsträckning befinner sig och strider i urbana miljöer i stället för i konventionell terräng. King menar att med minskad numerär ökar sannolikheten för att strider ska utkämpas i städer (King 2021, 90-91).

Stoor och Reynolds skiljer sig från tidigare forskning genom att ifrågasätta betydelsen av stor numerär i urbana strider. Reynolds argumenterar för att en ökad numerär inte bara är ineffektiv

utan också resulterar i högre förluster (Reynolds 2021, 55). Stoor påpekar att förlusterna för angripande styrkor under andra världskriget var betydligt lägre än för försvarande styrkor, vilket antyder att numerär inte är avgörande för framgång i urbana miljöer (Stoor 2019, 57). Istället för storskalig numerär och densitet av förband förespråkar de anpassade taktiker och specialutbildning för att bemästra utmaningarna i urbana miljöer och undvika onödiga förluster (Stoor 2019, 58-59). Således är det en central fråga hur arméer bör balansera numerär mot anpassning och specialisering för att säkra framgång i urbana strider.

Sammanfattningsvis visar tidigare forskning på att numerären, antal soldater, enskilt inte kan ses som den avgörande faktorn som leder till framgång i urban krigföring. Trots att den urbana miljön är resurskrävande kan en överdimensionerad enhet riskera bli ineffektiv och få ett större antal förluster. Det kan antas att framgång snarare kan uppnås genom effektivt nyttjande av mindre enheter som samspelar för att nå en högre effektivitet, vilket skulle kunna uppnås genom kombinerade vapensystem.

1.2.3 Kombinerade vapen i urban miljö

Forskningen om taktiska framgångar i urban krigföring fokuserar på nyttjandet av kombinerade vapen och indirekt bekämpning. Forskning av Evans, Collins och Spencer indikerar att kombinerade vapen, där infanteriet spelar en central roll, är avgörande för effektiviteten på taktisk nivå (Evans 2007, 11; Collin & Spencer 2022, 351). Infanteriet är värdefullt för att navigera genom stadsdelar och inta viktig terräng, vilket säkerställer effektiviteten och överlevnaden för tyngre enheter som stridsvagnar (Rosenau 1997, 387; Hills 2004, 157). Stridsvagnar, å andra sidan, ger direkta understöd till infanteriet och bidrar till att skapa taktiska fördelar, vilket gör dem till en hörnsten i framgångsrik urban krigföring (Rosenau 1997, 377; Hill 2004, 160; Stoor 2019, 57; King 2021, 160).

Indirekt bekämpning, inklusive artilleri, granatkastare och flygande plattformar, är av stor betydelse i urban krigföring (Rosenau 1997, 380; Hill 2004, 70; King 2021, 137). Dessa system möjliggör bekämpning på djupet och kan vara avgörande på taktisk nivå, särskilt med den ökade precisionen som har utvecklats under de senaste åren (King 2021, 141). Amos Fox ifrågasatte effektiviteten inom den indirekta bekämpningen med sin "The precision paradox", där han hävdar att bekämpningscykeln fortsatt är för tidskrävande för att få optimal effekt (Fox 2018). Dock ska påpekas att Fox uttalande är pre-Ukrainakriget i vilket drönarkrigföringen utvecklats och därmed minskat tiden mellan upptäckt och bekämpning.

Det råder samstämmighet i tidigare forskning vad gäller nyttjandet av kombinerade vapen i urban miljö. Kombinationen av stridsvagnar och infanteri kan anses vara en faktor för framgång på taktisk nivå. Samtidigt finns fortsatt en diskrepans vad gäller nyttjandet av indirekta bekämpningssystem. En teknisk utveckling har bidragit till en ökad precision i dessa system, vilket kan leda till taktiska fördelar. Samtidigt medför den urbana miljön utmaningar för systemen.

1.3 Slutsatser från tidigare forskning och forskningslucka

Tidigare forskning visar på en oenighet om vad som leder till framgång i urban krigföring. Forskarna är dock överens om att urban krigföring kommer att vara en del av framtida konflikter och att den kommer medföra betydande utmaningar för alla parter. Den globala minskningen av militära styrkor gör det svårt för arméer att kontrollera stora städer och att minimera skador på civilbefolkning och infrastruktur. För att kompensera för den minskade numerären kan användningen av kombinerade vapen såsom infanteri, stridsvagnar och indirekt bekämpning vara avgörande för framgång.

Behovet av att hantera numerär minskning och övervinna utmaningarna i den urbana miljön, särskilt för teknologiskt avancerade system, har lett till överväganden om användningen av avancerade system och teknologiska innovationer. Dessa framsteg kan möjligen belysa de specifika utmaningar som är kopplade till urban krigföring. För att lyckas i urban krigföring måste faktorer som civilbefolkningens roll, arméns storlek, och betydelsen av kombinerade vapens möjliga inverkan beaktas.

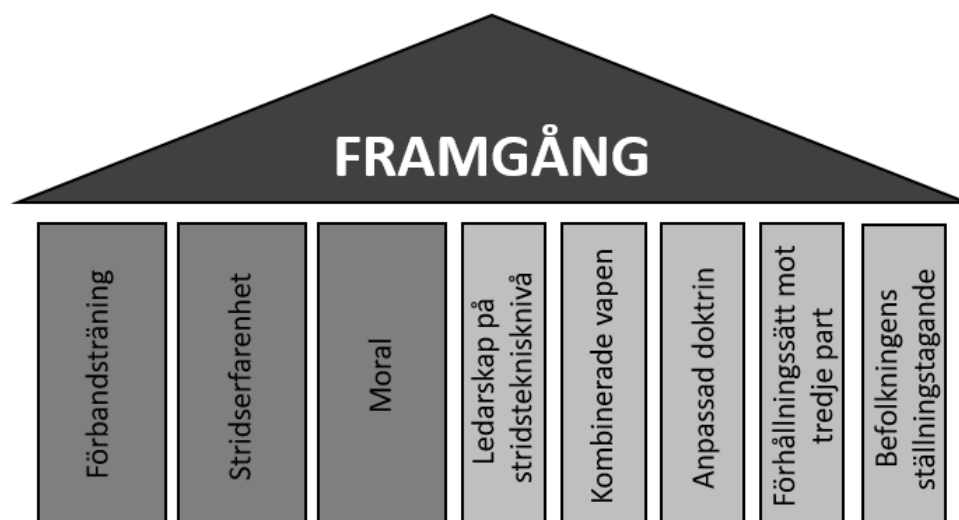
Vidare har tidigare forskning huvudsakligen fokuserat på fredsframtvängande operationer mellan högteknologiska, numerärt överlägsna stormakter eller koalitioner och en irreguljär motståndare. Även om det finns betydande forskning på stridsteknisk, operativ och strategisk nivå, har det varit brist på studier som fokuserar på den taktiska nivån, som är centralt för urban krigföring.

Hills teori "*Future War in Cities*" sticker ut då hon fokuserar på den taktiska nivån och dess framgångsfaktorer. Hennes forskning har likt många andra forskare främst studerat fredsframtvängande insatser. Denna undersökning kan stärka eller försvaga Hills teori genom att pröva den i en kontext där två jämbördiga parter har genomfört urban krigföring. Detta kan bidra till den akademiska kumulativa kunskapen samt till en ökad förståelse utomvetenskapligt genom

att visa vilka aspekter och framgångsfaktorer som är avgörande för att uppnå framgång på taktisk nivå.

2. Teori

För att besvara forskningsfrågan utgår denna studie ifrån Hills *Future war in cities: rethinking a liberal dilemma* (2004). Följande avsnitt redogör för teorin genom att definiera dess ingående delar som förklarar framgång i urban krigföring. Hills teori grundar sig i en studie där bland annat Nordirland, Groznyj 1994-95, och Operation Iraqi Freedom 2003 nyttjas som analysenheter. Slutsatserna från hennes studie benämner Hills som framgångsfaktorer vilka är avgörande för att framgång skall kunna uppnås på taktisk nivå. Ingående delar i teorin är *förbandsträning, tidigare stridserfarenhet, förbandets moral, ledarskap på stridsteknisknivå, nyttjandet av kombinerade vapen, anpassad doktrin, befolkningens ställningstagande, samt förbandets förhållningssätt mot tredje part och infrastruktur*. Respektive del utgör en oberoende faktor varpå framgången vilar, samtidigt skriver Hills att *förbandsträning, stridserfarenhet, och moralen* är de viktigaste faktorerna som kommer ligga till grund för utfallet i den urbana miljön (2004, 244-245).

Figur 1. Hills framgångsfaktorer för framgång i urban miljö.

2.1 Förbandsträning och tidigare stridserfarenhet

Urban krigföring ställer speciella krav på militära förband, där merparten har generella uppgifter och renodlade stadsskytteförband är en bristvara. För att möta de utmaningar som urban krigföring innebär blir träning avgörande, enligt Hills (2004). Hon betonar att utbildning och erfarenhet är mer betydelsefullt för framgång i urbana strider än enbart tillgången på avancerad teknik (2004, 64). En utmaning inom västerländska arméer är den relativa bristen på relevant träning och erfarenhet för strid i urban miljö. Hills menar att träningen, även om den är tidskrävande och kräver specialisering, har visat sig öka enhetens effektivitet och minska förluster.

Trots detta prioriteras ofta konventionell miljöträning över urban, vilket kan leda till bristande förberedelser för verkliga situationer (2004, 256). Hills påpekar att det är avgörande att militära enheter inte bara fokuserar på stridsteknik, utan också integrerar och samordnar olika vapensystem och taktiska enheter för att träna inför de komplexa utmaningar som urban krigföring innebär (2004, 257).

Träningens värde, då den genomförs i rätt kontext, jämfört med erfarenheter dragna från andra miljöer framstår som överlägset i urban krigföring där olyckor och allvarliga konsekvenser kan vara följden av "learning by doing". Genom att prioritera träning kan förband effektivare möta urbana stridssituationer, utveckla chefer på lägre nivå och förbättra moralen (2004, 29).

2.2 Förbandets moral och ledarskap på stridsteknisknivå

I strider som utkämpas i urban miljö ställs det unika krav på förbandets moral, sammanhållning och ledarskap. Enligt Hills är von Clausewitz begrepp kämparanda och moral fortsatt giltigt (2004, 157). Hills och von Clausewitz betonar vikten av stridsmoralen, som anses vara avgörande för förbandens prestationer. En hög moral kan fungera som en drivkraft och öka beredskapen att hantera förluster (2004, 144). I urbana miljöer, där förändringar och beslut sker snabbt, blir första linjens chefer avgörande för förbandets framgång. Den urbana miljön kräver ett flexibelt ledarskap som kan hantera snabbt växlande situationer. Hills understryker att ett klok nyttjande av lågteknologiska system tillsammans med ett tydligt ledarskap och en god moral utgör en faktor för framgång, något som historien visat sig vara effektivt trots teknologiska skillnader mellan stridande parter (2004, 70-71). Genom att förstå vikten av moral och ledarskap kan vi bättre förstå behovet av en anpassad taktik när det gäller vapen och doktriner i den urbana miljön.

2.3 Nyttjandet av kombinerade vapen och anpassad doktrin

Hills framhåller kombinerade vapensystem som ett integrerat koncept där olika enheter, inklusive infanteri och stridsvagnar, samverkar för att maximera deras effektivitet (2004, 72, 159). Särskilt betonas infanteriets avgörande roll för att neutralisera motståndet och skydda pansarförband, särskilt stridsvagnar, som förblir vitala vid urbana operationer (2004, 160). För att nå framgång poängterar Hills vikten av fysisk närvaro (2004, 72). Detta innebär att indirekta bekämpningsmetoder, som artilleri- eller flygattacker, ses som stödjande snarare än avgörande. I stället menar Hills att en offensiv marknärvaro är nödvändig för framgång (2004, 157).

Hills framhåller vidare att framgångsrik användning av kombinerade vapen i urbana miljöer kräver specialanpassad utrustning och teknologi (2004, 7). Den nuvarande militärutrustningen är oftast utformad för olika terrängtyper, vilket innebär att dess effektivitet i stadsmiljöer är begränsad. Hills poängterar även att doktriner och taktiska handböcker behöver uppdateras eftersom de ofta är inriktade på konventionell krigföring och inte tar tillräckligt hänsyn till urbana operationer (2004, 162).

Sammanfattningsvis är kombinerade vapen avgörande i framtida urbana krigföringsscenarier, där infanteri och stridsvagnar spelar centrala roller. Fysisk närvaro prioriteras över indirekt bekämpning för att säkerställa framgång. Historiskt sett har försök att underminera fiendens vilja genom indirekt bekämpning visat sig mindre effektiva och kan förena fienden och civilbefolkningen. Därför krävs det närvaro och andra strategier för att effektivt påverka civilbefolkningen.

2.4 Befolkningens ställningstagande samt förbandets förhållningssätt mot tredje part och infrastruktur

Hills poängterar att västerländska doktriner vanligtvis ser icke-stridande i urbana miljöer som passiva åskådare. Dessa civila kan dock ha en betydande inverkan på konfliktens utfall och kontroll över dem är avgörande då städer kan påverka konfliktens intensitet (2004, 204). Trots strävan att minimera civila förluster står västerländska arméer inför utmaningen att balansera riskerna för sina egna trupper med risken för civila skador. Taktiska fördelar tillfaller i regel den part som visar minst hänsyn till icke-stridande (2004, 238).

Civilbefolkningen kan komma att nyttjas som en strategisk resurs för att forma framtida urbana konflikter, av endera parter. Detta kan utgöra en utmaning för arméer med västerländska värderingar (2004, 239). Trots dessa utmaningar blir det alltmer tydligt att minimeringen av förstörelse och upprätthållandet av goda relationer med civilbefolkningen kan spela en avgörande roll. Genom att undvika onödiga skador på civil infrastruktur och bygga förtroende med lokalbefolkningen kan västerländska arméer förneka fienden strategiska fördelar (2004, 203).

3. Metod & Operationalisering

För att besvara forskningsfrågan nyttjas en kvalitativ jämförande fallstudie där två markoperationer har genomförts i urban miljö och där utfallet i båda fallen varierar. Uppsatsen tar sin utgångspunkt i John S. Mills 'Method of difference' (Bennett 2007, 31). Syftet är att pröva Hills teori mot en ny empiri och därmed öka dess generaliserbarhet och räckvidd. Teorin prövas mot fall som kan klassas som *Minst sannolika* för teorin enligt George och Bennett (2005, 35). Dessa fall utsätter teorin för ett svårt test för att eventuellt kunna visa på inneboende svagheter.

Designen för denna studie bygger på George och Bennetts (2005) tre faser för fallstudier, vilka har genomsyrat hela processen. Den första fasen handlar om att utforma fallstudien, dess forskningsmål och struktur (2005, 76). I denna fas skapas grunden för uppsatsen genom en iterativ process där respektive del kollaberar med varandra (2005, 87). Andra fasen är genomförandet av fallstudierna, härvid skapas en kronologisk berättelse för att skapa en förståelse för de ingående analysenheterna. Därefter sker analys av båda analysenheter och värden för oberoende samt beroende variabel fastställs. Som sista del i andra fasen utvecklas förklaringar till utfallet i respektive analysenhet (2005, 90). Förklaringarna ligger till grund för diskussion och presentation av slutsatser som utgör den tredje fasen.

3.1 Val av fall

George och Bennett definierar ett fall som "[...] an instance of a class of events" (2005, 27). I denna studie utgörs fallet av: *Högintensiv väpnad konflikt mellan två jämbördiga parter på taktisk nivå, i en urban miljö*. Valet av analysenheter har gjorts utefter tre premisser. Den första är att analysenheterna skall karaktäriseras av en markoperation i urban miljö där strider har genomförts mellan två jämbördiga parter på en taktisk nivå. Härvid nyttjas Åkerströms (2011) definition av högre taktisk nivå – division och brigad (2011, 9). Det andra kriteriet är att det skall finnas variation i utfallet av den beroende variabeln – taktisk framgång. Den sista premisen är kopplad mot uppsatsens resultatvaliditet samt reliabilitet. Det måste finnas tillräcklig empiri som ej är sekretessbelagd för att respektive analysenhet skall kunna studeras i detalj.

Motivet för valet av analysenheter grundar sig på deras olikheter i den beroende variabeln och utfall, samt deras överensstämmelse med de specificerade premisserna. De valda fallen för denna studie omfattar Rysslands offensiv mot Grozny under perioden 1999-2000 samt Israels

anfall mot Bint Jbeil under det andra Libanonkriget 2006. I båda fallen användes konventionella militära styrkor i stället för specialiserade enheter för urban krigföring. Biddle och Friedman (2008, 73) jämför exempelvis Hizbollahs taktik under det andra Libanonkriget med en konventionell militär enhet snarare än en gerillaorganisation. På taktisk nivå kan man identifiera flera likheter mellan Hizbollahs agerande i Bint Jbeil och den tjetjenska milisens beteende i Grozny.

3.2 Operationalisering och avgränsningar

Denna studie kommer att inrikta sig på *Träning och stridserfarenhet, Förbandets moral och ledarskap, Nyttjande av kombinerade vapen, samt förhållningsätt mot civila och tredje part.* För att operationalisera och kvantifiera Hills framgångsfaktorer i urbana konflikter, baseras operationaliseringen på de definitioner som tidigare nämnts i kapitel 2. Dessa utgör förväntade mönster i den empiriska analysen. Ett exempel på detta är att en indikator på framgångsrik användning av kombinerade vapen är när en samordning och närvaro av olika system observeras. Indikationer på att delegering av beslutsfattande till olika nivåer inom enheten, ökat ansvar och autonomi för chefer på lägre nivåer skapar ett mönster som indikerar att ett decentraliserat ledarskap förekommer vid enheten.

Följande avgränsningar har gjorts från Hills teori för denna uppsats. När det gäller anpassad doktrin och utrustning, där utfallet förväntas vara liknande för båda enheterna, kan vi notera att Ryssland använde sina vanliga förbandsstrukturer under Groznyjs operation, som inte var specialiserade på urban krigföring. På samma sätt kan det antas att Israel, på grund av den korta förberedelse tiden och bristen på utbildning inför operationen, inte kunde tillhandahålla eller använda anpassad utrustning för urban krigföring. När det gäller doktriner och handböcker är det svårt att hitta exakta källor för både Ryssland och Israel, eftersom inget av dessa länder offentliggör handböcker och doktriner som behandlar taktiska nivåer offentligt.

Denna studie kommer inte mäta befolkningens ställningstagande direkt, eftersom tillgänglig empiri inte tillåter en sådan bedömning. I stället kommer civila förluster och skador på infrastruktur att användas som en proxy för att bedöma värdet av befolkningens ställningstagande.

Nedanför redovisas uppsatsens operationalisering med tillhörande indikatorer och den interna rangordningen.

Variabler	Indikatorer	
Träning och stridserfarenhet	Förbandsträning genomförd i urban miljö.	0 = Ingen träning 1 = Träning genomförd på stridsteknisk nivå 2 = Träning genomförd på taktisk nivå 3 = Träning genomförd med kombinerade vapen
	Förbandet har tidigare deltagit i urban konflikt	0 = Nej 1 = Ja
Förbandets moral och ledarskap på stridsteknisknivå	Förmåga att hantera förluster	0 = Inga förluster 1 = 1 - 9 % av eget förband 2 = 10 - 19 % av eget förband 3 = 20 - 29 % av eget förband
	Ledarskap	0 = Centraliserad 1 = Decentraliserad
Nyttjandet av kombinerade vapen	Närvaro av markförband	1 = Infanteri (skytteförband, jägarförband eller motsv) 2 = Infanteri samt stridsvagnsförband
	Indirekt bekämpning	0 = Inga system för indirekt bekämpning 1 = Användning av granatkastare 2 = Användning av granatkastare samt artilleri
	Tillgänglighet på direkt flygunderstöd	0 = Nej 1 = Ja
Befolkningens ställningstagande samt förbandets förhållningssätt mot tredje part och infra-struktur	Civila förluster	0 = Inga civila förluster 1 = 1 - 2999 civila förluster 2 = 3000 - 5999 civila förluster 3 = 6000 - 8999 civila förluster
	Skador på infrastruktur	0 = Ingen 1 = Liten 2 = Medel 3 = Stor

Tabell 1 Analysverktyg med indikatorer.

3.3 Källor och källkritik

I undersökningen av Israels och Rysslands konflikter står uppsatsen inför en utmaning gällande källmaterial. Sekretessen som omger inblandade parter försvårar tillgången till interna dokument och arkivmaterial, vilket innebär att författaren ofta tvingas förlita sig på öppna källor för att skapa en sammanhängande bild av händelserna. En central utmaning är att bedöma källornas tillförlitlighet. Esaiasson et al. (2017) betonar vikten av att granska källornas äkthet, oberoende, samtidighet och tendens (2017, 288-297).

Källmaterialet bygger på sekundärkällor vilket krävde en noggrann kritisk granskning under analysen i syfte att säkerställa dess trovärdighet. För att detta skulle uppnås eftersträvades transparens genom hela analysen, samt att datatriangulering nyttjades i största möjliga utsträckning.

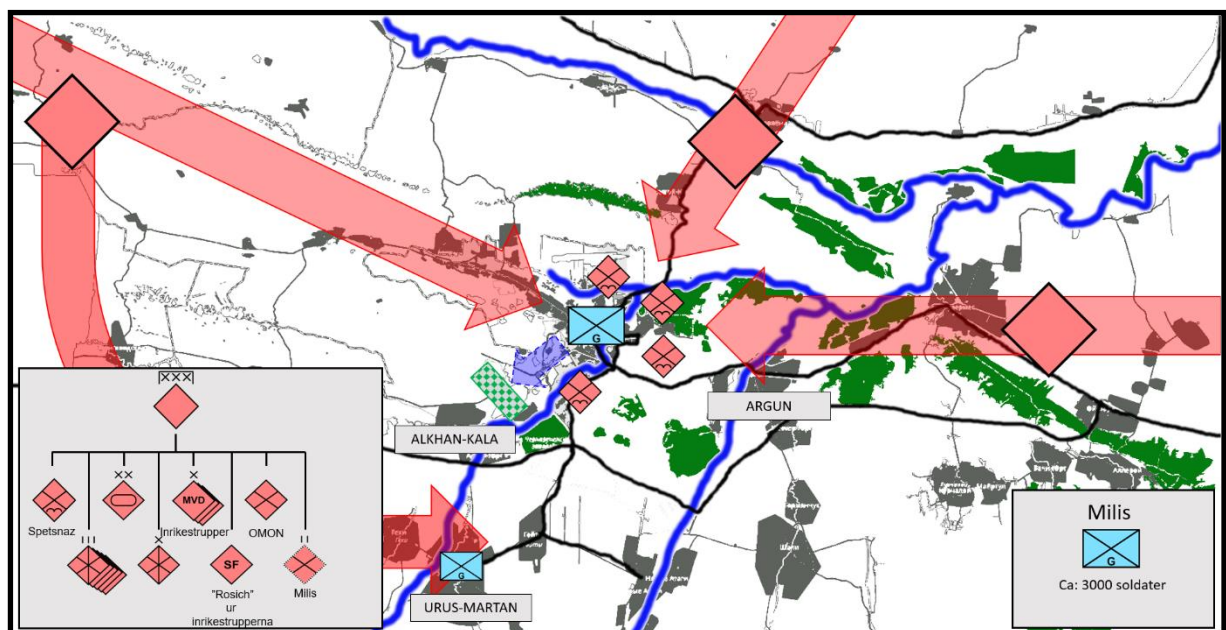
Vidare förelåg risken för tendens. Detta märktes särskilt när västerländska författare skrev om länder som Ryssland, där analyser ofta genomfördes ur ett västerländskt perspektiv. Författarnas tolkningar kunde vara präglade av dessa perspektiv och därmed förstärka Rysslands motståndares handlingar, vilket påverkade objektiviteten i texterna.

En annan utmaning var språkbarriären, där några källor var utom räckhåll på grund av språkliga tillkortakommanden. För att övervinna detta hinder har författaren använt översättningsverktyg, med medvetenhet om att detta kunde medföra vissa förluster i nyanser och betydelser. En betydande lucka i källmaterialet var frånvaron av Hizbollahs och det tjetjenska perspektivet. För att kompensera för detta har författaren tillämpat datatriangulering för att säkerställa kvaliteten på analysen. Även om lättillgängligt källmaterial var begränsat, bör undersökning inte avstås. Slutsatser måste dras med eftertänksamhet och genom ett transparent tillvägagångssätt.

4. Resultat & Diskussion

4.1 Fallbeskrivning - Groznyj

Det ryska anfallet mot Groznyj utgjorde en del i Rysslands invasion av Tjetjenien. Markoperationen initierades den 1 oktober, efter att Vladimir Putin hade deklarerat det tjetjenska parlamentet som illegitimt. Den 12 oktober påbörjade ryska styrkor en manöver med målet att nå utkanterna av Groznyj (Oliker 2001, 42). Denna operation markerade början på en komplex operation som skulle sätta tonen för de kommande händelserna. Spaningsuppdrag genomfördes av Spetsnaz och Rosich-enheter för att kartlägga terrängen och identifiera strategiska platser i förberedelse för kommande strider. Förbandens uppgift var en del av den övergripande taktiken för att underminera moralen hos befolkningen och milisen inne i Groznyj, samt förstöra infrastrukturen genom riktade artilleri- och flyganfall (Hodgson 2003, 72; Gentile et.al 2017, 34).

Figur 2. Rysslands anfall mot Groznyj.

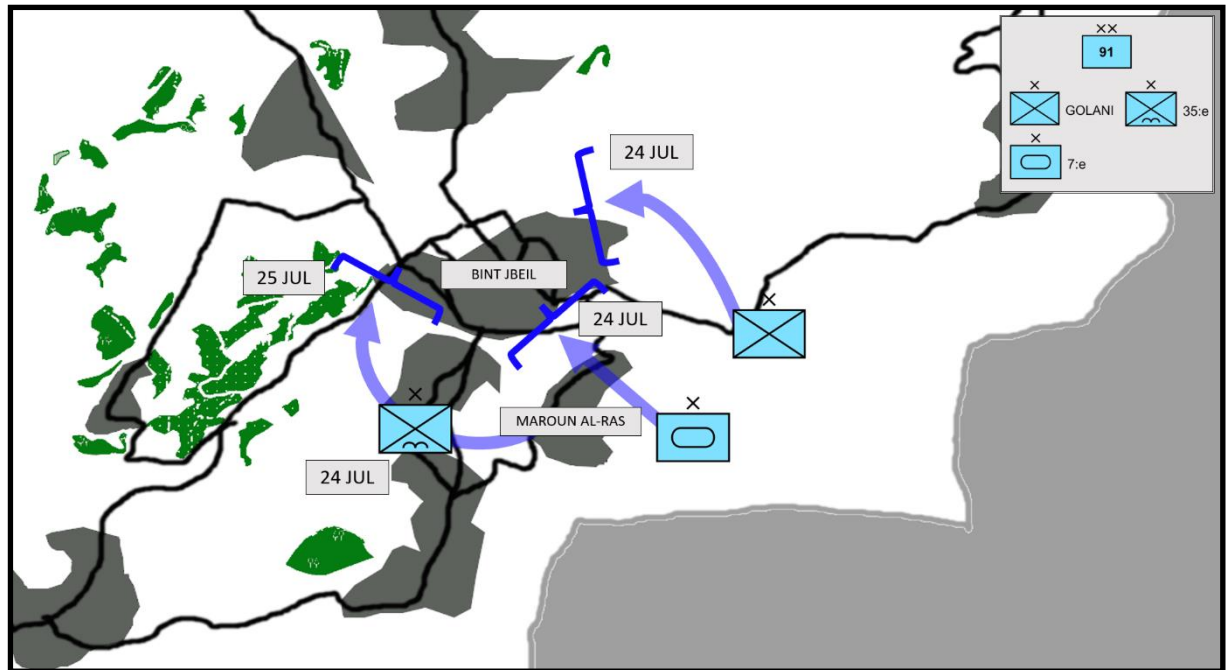
Den 12 december inleddes den första ryska offensiven mot Groznyj, anförd av Grupp ÖST, med målet att erövra flygbasen Khankala. Denna manöver genomfördes av reguljära förband med stöd av två brigader från inrikestrupperna (MVD) (Galeotti 2022, 96). Även om flygbasen erövrades, misslyckades man med att avancera in i centrala delarna av staden. Den 16 december övertog MVD huvudansvaret efter att de reguljära enheterna lidit betydande förluster (Thomas 2000, 52). Vid slutet av december hade de ryska styrkorna, bestående av MVD, Rosich och

Spetsnaz, säkrat en bro över floden Sunzha samt närliggande kvarter, efter en serie kostsamma strider om enskilda byggnader och områden (Oliker 2001, 48-49).

I mitten av januari fattades beslutet att MVD hade skapat tillräckliga förutsättningar för de reguljära styrkorna att fortsätta anfallet mot centrala Groznyj längs tre axlar. Trots detta stötte de reguljära styrkorna på motstånd och förseningar, både på grund av den egna försiktigheten och den tjetjenska milisens fältarbeten (Galeotti 2014, 85). Den fortsatta ryska offensiven, kombinerat med brist på ammunition och underhåll, tvingade den tjetjenska milisen att i slutet av januari försöka bryta sig ut mot staden Alkan-Kala sydväst om Groznyj (Galeotti 2022, 96). Utbrytningsförsöket misslyckades när milisen hamnade i ryska minfält mellan städerna. Den 2 februari rapporterades stora förluster för milisen, med cirka 600 soldater döda, skadade eller tillfångatagna (Oliker 2001, 73; Galeotti 2014, 87). Den 6 februari förklarade Ryssland Groznyj befriat.

4.2 Fallbeskrivning - Bint Jbeil

Det andra Libanonkriget bröt ut den 12 juli 2006 när två israeliska soldater kidnappades av Hizbollah, vilket fick Israels flygvapen att inleda operationer i södra Libanon den 13 juli som markerade början på operation Kori Felda (Biddle & Friedman 2008, 29). Den 21 juli mottog norra kommandot en förberedande order från försvarsstaben om att genomföra en begränsad markoperation mot Bint Jbeil (Harel & Issacharoff 2008, 138). 35:e Fallskärmsjägerbrigaden (35.e) var vid den tiden engagerad i strid i staden Maroun al-Ras söder om Bint Jbeil. Infanteribrigaden (Golani) och 7:e Pansarbrigaden (7.e) fick order om att samordna sina anfall med avsikten att inta området öster respektive söder om Bint Jbeil (Winograd-kommissionen 2008, 94–95/§79,82).

Figur 3. Israels anfall mot Bint Jbeil.

Anfallet var ursprungligen planerat att inledas vid gryningen söndagen den 23 juli, men på grund av friktioner började Golani sitt anfall på eftermiddagen samma dag. 7:e nådde sitt mål på måndagskväll, medan 35:e påbörjade sitt anfall tidigt på måndagen och nådde sitt mål först under tisdag (Matthews 2008, 45). Mellan måndagskväll och följande lördag utkämpades flera strider i utkanterna av Bint Jbeil, där de israeliska styrkorna blev utsatta för ett flertal överfall. Under dessa strider lyckades de israeliska enheterna inte inta några större delar av staden utan endast enstaka gator och byggnader. Under onsdagens strider drabbades Golani av operationens största utfall av förluster innan dem och 35:e drog sig tillbaka ut ur Bint Jbeil den under lördagen, medan 7:e och en infanteribataljon stannade kvar söder om staden (Wino-grad-kommissionen 2008, 131, 133/§291, 302).

Två ytterligare anfall mot Bint Jbeil genomfördes innan vapenvilan trädde i kraft den 14 augusti, men inget av dem var framgångsrika och staden förblev ointagen av israeliska styrkor (Matthews 2008, 47). Den dåvarande israeliska premiärministern erkände senare att det hade förekommit misslyckanden i operationen om Bint Jbeil (Olmert 2014, 16).

4.3 Träning och stridserfarenhet

4.3.1 Förbandsträning

Rysslands och Israels inställningar till kommande konflikter visade sig vara väsentligt olika. Ryssland, baserat på erfarenheter från tidigare strider i Groznyj, undvek aktivt urban krigföring och ansåg att resurser inte skulle ödsas på utbildning för sådana scenarier. Deras fokus låg i stället på att undvika dyra och resurskrävande konflikter i städer, och att utbilda förband för att agera i andra typer av terräng och situationer (Oliker 2001, 85). Israel, å andra sidan, hade på grund av egna erfarenheter från tidigare konflikter, fokuserat på lågintensiva konflikter och förberett sina enheter för att möta mindre motstånd. I fallet Bint Jbeil visade sig detta vara otillräckligt när de konfronterades med högintensiva konflikter som krävde samordning av olika förmågor i urban miljö (Johnsson 2011, 43).

En likhet mellan Ryssland och Israel var deras fokus på förbandsträningens nivå. Båda länderna hade inriktat sig på specialiserade enheter eller mikronivån, vilket resulterade i en brist på förberedelse för bredare och mer komplexa stridsförhållanden. Medan Ryssland hade fokuserat på bergsterräng och specialiserade enheter (Oliker 2001, 36), hade Israel satsat på teknikintensiv träning för mindre grupper (Marcus 2018, 192). Skillnader går dock att finna mellan dem. Ryssland hade prioriterat träning på operativnivån, vilket ledde till förbättrad samordning och effektivitet under striden i Groznyj (Oliker 2001, 82–84). Å andra sidan hade Israel koncentrerat sig på den stridstekniska nivån, vilket resulterade i brist på erfarenhet och kompetens på högre ledningsnivåer. Den israeliska militärhistorien van Creveld skrev efter kriget att: *”det innan kriget inte fanns en officer i hela den israeliska armén som hade lett så mycket som en brigad i ett verkligt krig”* (Kober 2008, 15). Denna skillnad hade tydliga konsekvenser under striderna där bristerna i förbandsutbildningen blev uppenbara.

Slutligen skiljde sig länderna i sina reaktioner och åtgärder under pågående operationer. Ryssland insåg behovet av att höja utbildningsnivån för sina enheter inför den kommande urbana krigföringen och vidtog åtgärder för att förbättra deras förmåga under pågående operation (Oliker 2001, 61). Författaren har inte kunnat hitta någon empiri som visar på att Israel vidtog liknande åtgärder för att förbättra sina förband under pågående konflikt. Att prioritera träning av urban krigsföring, integrera olika vapensystem och taktiska enheter är avgörande för att förbereda arméer för den urbana krigföringen.

Sammanfattningsvis indikeras att förbandsträning har en direkt inverkan på utfallet av urbana konflikter på taktisk nivå. Ryssland undvek till en början urban krigföring men anpassade sin utbildning under pågående strid för att stärka kompetensen, vilket resulterade i förbättrad kapacitet. Israel prioriterade tekniskt avancerade, mindre enheter men visade bristande samordning på högre ledningsnivåer. De specialiserade inriktningarna i båda länderna visade sig otillräckliga för att hantera mer komplexa hot. Även mindre anpassningar som höjer förbandets förmåga i urbana miljöer visar sig kunna påverka utfallet.

4.3.2 Stridserfarenhet

Vid analysen av tidigare stridserfarenheter framträder betydande skillnader mellan Rysslands och Israel. Rysslands offensiv i Groznyj genomfördes med förband som hade tidigare erfarenhet från Tjetjenien, inklusive deltagande i anfall mot Groznyj under 1994-1995, inkluderat enheter som OMON och Spetznas (Oliker 2001, 60; Galeotti 2022, 94). Dessa enheter visade sig vara effektiva under operationen 1999-2000, med Spetznas som ledde indirekt bekämpning och OMON som agerade både för säkerhet i bakre områden och som en anfallskomponent (Oliker 2001, 50). Särskilt betydande var att OMON, med sin tidigare erfarenhet från urbana konflikter, hade färre förluster än de reguljära förbanden, sannolikt till följd av deras förberedelser och tidigare stridserfarenheter (Oliker 2001, 50).

I motsats till Ryssland hade Israel ingen tidigare stridserfarenhet från urbana konflikter mot en jämbördig motståndare när de inledde operationen Kori Felda 2. Generalmajor Yoram Yair skrev i en undersökning av 91.Div agerande under operationen att:

Vi har inte haft krig på 24 år nu. Befälhavare från division och nedåt hade ingen krigserfarenhet. [...] De hade mycket operativ eller taktisk erfarenhet från Gaza, Libanon och Judéen och Samarien, och baserade sitt agerande på denna erfarenhet. [...] De tog med sig den till kriget, trots att de borde ha agerat på ett helt annat sätt (Kober 2008, 14).

Yairs analys av 91.Div agerande under operationen betonar denna brist på erfarenhet. I stället för att ha stridserfarenhet från liknande operationer, baserade israeliska enheter sitt uppträdande på tidigare erfarenheter från lågintensiva konflikter vilket visade sig vara otillräckligt för att möta de utmaningar de ställdes inför. Vidare hade erfarenheten som Israel hade med sig in i

operationen fler negativa konsekvenser på taktisk nivå. Efter att Israel hade agerat i lågintensiva konflikter, där de i stor utsträckning löst polisiära uppgifter, skulle konsekvensen vara att armén saknade initiativförmåga då de ställdes inför mindre hinder och att de i stor utsträckning sökte skäl till att inte attackera eller att de undvek att agera offensivt (Cordesman 2007, 91).

Sammanfattningsvis understryker diskussionen mellan Rysslands och Israels förberedelser vikten av att dra nytta av tidigare stridserfarenheter för framgång i komplexa stridsmiljöer. Rysslands användning av enheter med relevant erfarenhet från liknande konflikter i urban miljö gav dem en fördel, medan Israels brist på sådan erfarenhet resulterade i taktiska svårigheter och en tendens att undvika offensiva åtgärder (Cordesman 2007, 91). Dessa observationer stödjer teorin om att förbandsutbildning och stridserfarenhet utgör avgörande faktorer för militär framgång i urban krigföring, samt att tidigare erfarenhet kan vara missvisande (2004, 256).

4.4 Förbandets moral och ledarskap

4.4.1 Förmågan att hantera förluster

Den moraliska faktorn i militära operationer är central för förståelsen av hur trupper hanterar förluster och fortsätter att fungera som en effektiv enhet. Både Rysslands och Israels operationer ger inblick i detta, med både likheter och skillnader mellan de två ländernas tillvägagångssätt och konsekvenser.

När vi betraktar likheterna mellan Rysslands och Israels förluster under deras respektive operationer, framträder en jämförbarhet i omfattningen av dödade soldater. Ryssland uppskattades ha cirka 100 till 600 dödade soldater i Groznyj (Thomas 2000, 54; Oliker 2001, 49), medan Israel rapporterade 8 till 12 dödade soldater (Marcus 2019, 196). Dessa siffror, omvandlade till procent, visar förlusternas andel för båda länderna, där Ryssland hade en högre procentandel förluster jämfört med Israel. Ryssland förlorade cirka 12% av sina förband jämfört med Israels 1%, vilket kan tolkas som små förluster i en urban konflikt.

Skillnaderna i truppernas syn på uppgiften är märkbar. Ryssland kämpade med en konflikt med rötter tillbaka till 1994 och en känsla av nationell överlevnad, medan Israel plötsligt befann sig i en oväntad strategisk utmaning som krävde ett snabbt handlande (Oliker 2001, 50; Matthews 2008, 49). En av de israeliska befälhavarna skulle efter operationen uttala följande *"Vårt största problem var att alla i armén visste vad som måste göras men ingen ville göra det, särskilt*

eftersom vi visste att det skulle kosta oss många dödsoffer” (Harel & Isacharoff 2008, 119). Den ryska moralen, å andra sidan, förblev relativt opåverkad av förluster orsakade av motståndaren eller av egna enheter. En rysk major beskrev situationen som att det var omöjligt att inta ett hus innan deras eget artilleri började beskjuta huset (Oliker 2001, 51). Beskrivningen indikerar en förmåga att motstå förluster, trots dessa utmaningar fanns en bibehållen hög moral och en tro på stridens betydelse.

Diskussionen visar att moralen kan ha viss inverkan på utgången av militära operationer. I Groznyj var Rysslands förmåga att bibehålla en hög moral trots betydande förluster avgörande för att de kunde fortsätta strida effektivt. Israel, å andra sidan, stod inför svårigheter att genomföra sina operationer framgångsrikt, även med lägre förluster, på grund av lägre moral och förlustkänslighet. Moralens spelar en viktig roll i att bestämma truppernas handlingskraft på slagfältet, vilket gör den till en faktor för framgång eller misslyckande i urbana konflikter.

4.4.2 Ledarskap

När man analyserar de två operationerna ur ett ledarskapsperspektiv framträder tydliga skillnader som är kopplade till varje nations traditionella ledarstil. Ryssland har historiskt haft ett starkt centraliserat ledarskap, medan Israel är känt för sitt decentraliserade ledarskapssätt. Efter Kori Felda 2 och striderna i Libanon 2006 genomfördes flera utredningar, en av vilka visade att 91.Div vid operationen primärt ägnade sig åt kontroll av förbanden på en taktisk nivå i stället för att leda dem. Å andra sidan strävade Ryssland efter ett mer decentraliserat ledarskap genom att ge yngre officerare ökat ansvar jämfört med tidigare operationer (Oliker 2001, 60). Det är viktigt att kontextualisera detta mot det traditionella ryska ledarskapets normer för att förstå innebörden av centraliserat kontra decentraliserat ryskt ledarskap, vilket kan vara annorlunda än i andra länder som Sverige.

Det ryska decentraliserade ledarskapet i Groznyj illustreras av förmågan att använda kombinerade vapensystem, som indirekt bekämpning, på lägre nivåer i organisationen jämfört med tidigare (Thomas 2000, 54). Å andra sidan led de yngre ryska officerarna ofta av bristande utbildning och kompetens för att hantera det ökade ansvaret som det decentraliserade ledarskapet innebar på den stridstekniska nivån (Oliker 2001, 60). För Israel låg utmaningen åt andra hållet. Trots att 91.Div tillämpade ett centraliserat ledarskap på den taktiska nivån, visar Harel och

Issacharoff på att ledarskapet på den stridstekniska nivån eftersträvade initiativtagande och möjligheter för yngre officerare att utöva decentraliserat ledarskap (2008, 141).

Sammanfattningsvis visar analysen av Ryssland och Israels operationer på betydande skillnader i hur centraliserat och decentraliserat ledarskap påverkar utfallet. Ryssland, traditionellt centraliserat, delegerade mer ansvar till yngre officerare under striderna i Groznyj, vilket förbättrade användningen av kombinerade vapensystem och bidrog till framgång. Israels centraliserade ledning på taktisk nivå begränsade 91.Div effektivitet i Bint Jbeil. Detta agerande bidrog till Israels misslyckande och betonar behovet av ledning som tillåter initiativtagande på lägre nivå för att framgång skall uppnås vid urbana konflikter.

4.5 Nyttjandet av kombinerade vapen

4.5.1 Närvaro av markförband

Både den ryska och den israeliska operationen involverade närvaron av både infanteri- och stridsvagnsförband. Israel utnyttjade stridsvagnsförband från tre brigader för att stödja Golani under striden i Bint Jbeil (Matthews 2008, 44), medan Ryssland använde sin ordinarie förbandsstruktur, inklusive stridsvagnar (Galeotti 2022, 96), i enlighet med teorin om att stridsvagnar bör användas för att understödja infanteriet (2004, 160). Både Ryssland och Israel följde detta mål, men med varierande resultat (Gentile et.al. 2017, 35; Rodman 2018, 75).

Skillnaderna kan möjligen förklaras av att Ryssland höll sina stridsvagnar utanför fiendens räckvidd för pansarvärnsvapen och tilldelade infanteri för att skydda dem, en erfarenhet som härrör från tidigare strider i Groznyj (Gentile et.al. 2017, 34-35). Israel mötte en fiende som strävade efter en strid på ett större djup än den som ägde rum i Groznyj. I Bint Jbeil eftersökte Hizbollah samordnade attacker där en enhet anföll infanteriet framför allt, medan en annan försökte oskadliggöra de israeliska stridsvagnarna (Johnsson 2011, 49).

Sammanfattningsvis kan Rysslands framgång delvis ha påverkats av deras sätt att använda stridsvagnar, vilket också indikerar att tidigare stridserfarenheter är viktiga för framgång. Israels bristande framgångar kan å andra sidan ha berott på bristande samordning mellan infanteri och stridsvagnar, möjligen på grund av otillräcklig förbandsträning inför operationen, vilket talar för att förbandsträning är en av de mest avgörande faktorerna för framgång i urban krigföring.

4.5.2 Indirekt bekämpning

Varje skyttekompani och fallskärmsjägarkompani åtnjöt understöd från granatkastarförband eller artilleriförband under anfallet mot Groznyj. Denna understödjande struktur inkluderade även OMON och Spetznas (Galeotti 2014, 84; Hodgsson 2003, 71-73; Thomas 2000, 54). Vid anfallet mot Groznyj användes också termobariska bekämpningssystem för att stödja operationen (Oliker 2001, 51). Dessa system, som tidigare inte hade nyttjats i lika stor utsträckning vid urbana konflikter av ryska styrkor, visade sig vara särskilt effektivt för att påverka soldaterna i direkt närhet av de bekämpade områdena.

Under det ryska anfallet dominerade användningen av artilleri, som svarade för cirka 70% av bekämpningsuppdragen, medan flygande system stod för resterande 30% (Gentile et al. 2017, 35). Empirin avseende Israels operationer visar inte samma detaljrikedom som för Rysslands anfall mot Groznyj. Trots detta framgår det att det fanns en israelisk övertygelse om att bekämpning på avstånd var ett effektivt sätt att påverka fiendens stridsvilja (Johnsson 2011, 32). Samtidigt visar empirin på bristfällig samverkan och samordning mellan olika vapenslag, särskilt mellan infanteri och artilleri, vilket ledde till förluster av både personal och materiel (Rodman 2018, 78). Detta tyder på att Israel åtminstone använde artilleriförband för att stödja striderna.

Analysen visar på att Ryssland hade en fungerande bekämpningskedja och en decentraliserad syn på ledarskapet. Här användes artilleri för att stödja infanteri och pansarförband. Den indirekta bekämpningen möjliggjorde fysisk närvaro på slagfältet vilket kan antas bidra till den ryska framgången. För Israel indikerar empirin att enheter för indirekt bekämpning var tillgängliga. Dock var samverkan mellan förbandstyper bristfällig, vilket visar att enbart tillgången till understödjande förband inte är tillräcklig för att säkerställa framgång. Möjligen kan detta härledas till en avsaknad av förbandsträning före operationens start.

4.5.3 Tillgänglighet på direkt flygunderstöd

Inför operationen i Bint Jbeil var det uppenbart att det israeliska flygvapnet hade försummat sin förmåga att ge direkt stöd till armén under genomförandet av tidigare lågintensiva konflikter (Johnsson 2011, 42). Dessutom hade armén inte organiserats eller tränats för att genomföra

samordnade mark- och luftoperationer för att uppnå gemensamma mål. Ett tydligt exempel på detta var avsaknaden av Joint Tactical Air Controllers vid de israeliska brigaderna (Johnsson 2011, 42).

Å andra sidan hade Ryssland under tiden före anfallet mot Groznyj stärkt sin kapacitet för samordnade operationer med både armé- och luftstridskrafter. Dessutom hade de infört och använt nya system som var av avgörande betydelse under operationen (Hodgsson 2003, 70). Ryssland visade en förmåga att effektivt samordna sina resurser på ett sätt som tidigare inte hade observerats. I kontrast led Israel av bristande koordination i tid och rum, vilket förvärrades av deras tveksamhet att använda luftstridskrafter på grund av hotet från luftvärnssystem under operationen (Cordesman 2007, 137).

Sammanfattningsvis visar Rysslands framgång i att effektivt samordna direkt flygunderstöd att detta kan vara en viktig faktor för taktisk framgång när det används korrekt. I kontrast till detta visar Israels tveksamhet att utnyttja sådant understöd på grund av hot från luftvärnssystem på en ökad förlustkänslighet och moraliska överväganden. Även om integrationen av direkt flygunderstöd kan påverka utfallet på taktisk nivå, tenderar moralen och förlustkänsligheten spela en större roll i utfallet av urban krigföring.

4.6 Befolknings ställningstagande samt förbandets ställningstagande mot tredje part och infrastruktur

4.6.1 Civila förluster

Ryssland valde att genomföra intensiva flyg- och artilleribeskjutningar mot Groznyj under veckor innan markoffensiven inleddes, vilket liknade Israels uppträdande där mål på marken bekämpades med flyg under en veckas tid. Efter kriget rapporterade Olmert att den israeliska operationen involverade kraftig beskjutning och bombningar som resulterade i betydande civila förluster (Olmert, 8). Data visar att mellan 1000 och 1200 personer omkom under Israels operation i södra Libanon (Cordesman 2007, 87; Amnesty International 2006, 2). På ett liknande sätt visar rapporter från Groznyj på beskjutningar av civila. Det uppskattas att mellan 5000 och 8000 civila dog under Rysslands operation i Groznyj (Jenkinson 2002, 74; Zürcher 2007, 100). Skillnader i siffror för civila dödsoffer kan spåras till var källorna hämtar sin data, men en generell uppskattning landar någonstans mellan dessa intervaller.

I fallet med Rysslands operation i Grozny visar tillvägagångssättet med massiva bombningar och artilleribeskjutningar att de lyckades uppnå sina militära mål genom att ta kontroll över staden. Även om detta kan betraktas som en taktisk framgång, är det viktigt att notera att det var förknippat med en hög civil dödlighet, vilket inte nödvändigtvis anses vara moraliskt rättfärdigt eller acceptabelt ur ett västerländskt perspektiv. De höga civila förlusterna i Bint Jbeil indikerar, å andra sidan, att civila förluster inte nödvändigtvis leder till framgång. Trots att Israel använde liknande taktiker med betydande civila förluster i södra Libanon, misslyckades de ändå med att eliminera hotet från Hizbollah, vilket indikerar att framgången i operationen inte var direkt kopplad till graden av hänsyn till civilbefolkningen.

4.6.2 Skador på infrastruktur

I likhet med diskussionen om civila förluster, är likheterna mellan Bint Jbeil och Groznyj uppenbara när det gäller infrastrukturskador. Vid det ryska anfallet mot Groznyj syntes det att det övergripande konceptet var att använda eldkraft för att minimera soldaternas exponering för närstrid och därigenom reducera de egna förlusterna, även om detta skedde på bekostnad av den civila infrastrukturen (Oliker 2001, 46). Ryssland utnyttjade alla tillgängliga system för att tvinga staden till underkastelse (Oliker 2001, 58; Jenkinson 2002, 74,84). Denna metod underlättade för de ryska marktrupperna då anfallet påbörjades och beskjutningen möjliggjorde besittning av nyckelterräng i ett tidigt skede (Hodgson 2003, 84).

Likaså visade Israel på ett tillvägagångssätt som inte tog hänsyn till infrastrukturens betydelse vid genomförandet av operationen i Bint Jbeil. Under operationen ödelades byggnader och kvarter, samt broar och vägnät förstördes. Bland de byggnader som totalförstördes under anfallet fanns sjukhuset i Bint Jbeil (Amnesty International 2006).

Sammanfattningsvis kan skillnaderna i utfall bero på hur väl de båda parterna balanserade sina militära mål med hänsyn till infrastrukturen. Rysslands brutala tillvägagångssätt kan ha gett initiala taktiska fördelar men ledde till långsiktiga svårigheter med kontroll och stabilitet. Å andra sidan, Israels förstörelse av infrastrukturen kan ha skapat en mer motståndskraftig och decentraliserad fiende, vilket resulterade i en mer komplicerad konflikt.

4.7 Avslutande diskussion

Analysen av ovanstående variabler i urbana operationer ger insikter om avgörande aspekter av militär taktik. Rysslands dominans beträffande *förbandsträning* och tidigare *stridserfarenhet*, och omfattande erfarenhet från Groznyj, ger en grund för dess framgång. Samtidigt avslöjar Israels brister i dessa faktorer under Kori Felda 2 begränsningar för deras effektivitet. Detta utfall stärker teorin och bekräftar att dessa faktorer är avgörande för att säkra framgång i urbana miljöer.

Dessutom är förbandens moral och ledarskap av betydelse för att hantera förluster och upprätthålla enhetens stridsvilja. Rysslands delvis starka moral och ledarskap bidrog till deras förmåga att stå emot fienden, medan Israels moral och ledarskap var mer varierande och kanske otillräckliga för att möta utmaningarna på slagfältet. Denna observation antyder att *moralen* kan spela en mer avgörande roll än decentraliserat ledarskap för taktisk framgång i urbana miljöer.

Nyttjandet av kombinerade vapensystem är en faktor där både Ryssland och Israel förlitade sig på avancerad teknologi för att hantera olika hot och de komplexa förhållandena i den urbana miljön. Även om båda parter använde sig av liknande taktiker för nyttjande av vapensystem, skiljer sig tillgången till direkt flygunderstöd mellan dem. Detta utgör en indikation på att om övriga faktorer för kombinerade vapen är uppfyllda så spelar det direkta flygunderstödet en viktig roll för utfallet av konflikten.

Förhållandet till civilbefolkningen och infrastrukturen hade liten inverkan på operationernas utfall. Rysslands mer okonventionella förhållningssätt gentemot civilbefolkningen och infrastrukturen gav dem en viss fördel jämfört med Israels mer avvägda agerande. Trots liknande kvantitativa resultat vad gäller civila förluster, skulle skillnaderna här kunna härledas till andra variabler såsom befolkningens storlek och evakuerings omfattning.

Variabler	Indikatorer	Grozny 1999 -2000	Uppfylls Hills framgångsfaktorer	Bint Jbeil 2006	Uppfylls Hills framgångsfaktorer
Träning och strids- erfarenhet	Förbandsträning genomförd i urban miljö.	Träning genomförd på strids- tekniks nivå	Ja	Ingen träning	Nej
	Förbandet har tidigare deltagit i urban konflikt	Ja		Nej	
Förbandets moral och ledarskap på stridsteknisknivå	Förmåga att hantera förluster	10 -19 % av eget förband	Delvis	1 - 9 % av eget förband	Delvis
	Ledning	Decentraliserad		Centraliserad	
Nyttjandet av kombinerade vapen	Närvaro av markförband	Infanteri samt stridsvagnsförband	Ja	Infanteri samt stridsvagnsförband	Delvis
	Indirekt bekämpning	Användning av granatkastare samt artilleri		Användning av granatkastare samt artilleri	
	Tillgänglighet på direkt flygunderstödd	Ja		Nej	
Befolkningens ställningstagande samt förbandets förhållningssätt mot tredje part och infrastruktur	Civila förluster	6000 - 8999 civila förluster	Ja	1 - 2999 civila förluster	Ja
	Skador på infrastruktur	Stor		Medel	

Tabell 2 Kvantitativt resultat

Fallen skiljer sig i utfall, där Ryssland framgångsrikt genomförde sin operation medan Israel upplevde ett misslyckande. Skillnaden i utfallet mellan Groznyj och Bint Jbeil verkar främst kunna härledas till en betydande variabel: *Träning och stridserfarenhet*. Denna variabel har stor inverkan på utfallet av operationer, då tränade och erfarna förband tenderar att hantera oväntade situationer, effektivisera sina resurser, och genomföra uppdrag med högre grad av precision och effektivitet. I Rysslands fall hade förbanden denna träning och stridserfarenhet, vilket resulterar i framgång, medan i Israels fall saknas dessa egenskaper, vilket leder till misslyckande.

Även om de övriga variablerna korrelerar mellan fallen, vilket tyder på att även de har en inverkan på utfallet, är deras bidrag sannolikt sekundärt jämfört med den avgörande roll som

förbandsträning och stridserfarenhet spelar. Det är inte alltid nödvändigt att alla variabler måste vara uppfyllda för att framgång ska uppnås, men frånvaron av förbandsträning och stridserfarenhet verkar vara avgörande för ett misslyckande.

Det kan vara så att även om andra variabler är gynnsamma (som *moral och ledarskap, nyttjandet av kombinerade vapen, och befolkningens ställningstagande*), kan frånvaron av adekvat träning och erfarenhet förhindra att ett förband når sin fulla potential och därmed påverka utfallet negativt. Därför är det viktigt att betona förbandsutbildning och stridserfarenhet som avgörande faktorer för att öka chanserna för framgång i urban krigföring.

Denna studie har inte undersökt effekterna av en anpassad och uppdaterad doktrin. Enligt författarens uppfattning har detta inte påverkat resultatet av studien. Israel hade inte genomfört omfattande förbandsträning åren innan operationen, vilket tyder på att även om den israeliska doktrinen hade uppdaterats och anpassats för urban krigföring, skulle tiden för implementering ändå inte varit tillräcklig. Angående Ryssland visar empirin att fokus låg på andra krigsföringsformer före operationen. Det kan antas att uppdateringar och anpassningar av doktriner för stadskrigföring sannolikt inte prioriterades, utan att dessa resurser användes för andra ändamål.

5. Avslutning

5.1 Slutsatser

Uppsatsens fokus har varit att besvara forskningsfrågan: *Kan Hills teori om urban krigsföring förklara framgång på taktisk nivå i en close-to-peer konflikt?* Studien framhäver tre centrala fynd. Det första resultatet indikerar att tillämpningen av Hills framgångsfaktorer ökar sannolikheten för framgång i en *close-to-peer* konflikt i urban miljö.

För det andra framkommer det att *förbandsträning och tidigare stridserfarenhet* är avgörande faktorer, vilket bekräftas av Rysslands fall där omfattande erfarenhet och specialiserad förbandsträning bidrog till framgången i den urbana konflikten. Erfarenheterna från Groznyj exemplifierar hur förberedelser och tidigare erfarenheter från konflikter kan förbättra utförandet i framtida operationer, vilket är en väsentlig del av Hills teoribildning av urban krigsföring.

Uppsatsens tredje resultat pekar på att faktorer som *moral* och *ledarskap* är betydande för framgång i urbana konflikter. Dessa faktorer, även om deras bidrag kan vara sekundära, har en icke försumbar inverkan på utfallet. Detta står delvis i kontrast till Hills teori, som understryker att *moralen* inte bara är en viktig faktor, utan ofta är avgörande för att framgång skall uppnås.

Avslutningsvis ökar uppsatsen generaliserbarheten av Hills teori, särskilt i kontexten av *close-to-peer* konflikter. Den framhäver *förbandsträning* och *stridserfarenhet* som avgörande faktorer för framgång. Studien bekräftar också moralens betydelse, men som en bidragande snarare än avgörande faktor, vilket delvis justerar Hills teori om dess primära roll.

5.2 Arbetets bidrag

Denna studie har utökat det inomvetenskapliga fältet inom två huvudsakliga områden. För det första stärker den validiteten och relevansen av Hills teori genom att tydligt demonstrera att nyckelfaktorer såsom *förbandsträning*, tidigare *stridserfarenhet* och effektivt utnyttjande av kombinerade vapen, direkt flygunderstöd, är viktiga för att uppnå taktiska framgångar inom urban krigsföring, när två jämbördiga parter möts. För det andra har studien genom sin fallstudie bidragit till den sammanlagda kunskapsbasen kring effektiva taktiker inom urbana krigföringsmiljöer. Detta område har tidigare varit relativt försummat inom forskningen, och denna uppsatts har markerat en progression inom området genom att fördjupa förståelsen för hur framgång kan uppnås i sådana komplexa miljöer.

Studien har bidragit till det utomvetenskapliga området, den militära professionen, genom två huvudsakliga aspekter. För det första påvisar den vikten av att skapa en solid grund för framgångsrika taktiska operationer i urbana miljöer innan eventuella konflikter uppstår. Detta är inget nytt men särskilt betydelsefullt med tanke på den ökade komplexiteten som generellt följer med urbana miljön jämfört med konventionella terrängtyper. Denna grund bygger på förbandens träningsnivå, tidigare stridserfarenheter och förmågan att effektivt samordna och utnyttja gemensamma vapensystem i både tid och rum. Studien kan därmed fungera som en vägledande resurs för samordning av operativa resurser och markförband i urbana sammanhang för att uppnå önskade taktiska effekter.

För det andra understryker studien vikten av intensiv förbandsträning och att arméer är villiga att investera resurser i verklig utbildning. Genom att rikta resurser såsom tid, ekonomiska medel och personella resurser till träning i urban krigföring kan arméer maximera effektiviteten av sina tillgängliga resurser. Utbildning i en så komplex miljö som den urbana kan också medföra följd effekter som är tillämpliga även i konventionella terrängförhållanden, vilket inte alltid är fallet i det omvända scenariot.

5.3 Metodologisk diskussion

Metodologiskt, på grund av valet av fallstudier med endast två fall, uppkommer utmaningar och begränsningar som påverkar tolkningen och generaliserbarheten av resultaten. För det första kan fallen inte anses vara avgörande eller helt representativa eftersom de teoretiskt sett kan vara undantag från normen, vilket minskar uppsatsens generaliserbarhet (Esaiasson 2017, 121). För det andra kan det finnas okända variabler och faktorer som påverkar resultatet, men som inte har identifierats på grund av metodologiska begränsningar och det begränsade antalet analysenheter (Esaiasson 2017, 117–120). Ytterligare en svaghet är att enbart analysera den anfallande styrkan i de valda fallen. Detta kan ha snedvridet resultatet och gjort det mindre representativt eftersom andra faktorer som påverkar utfallet kan ha bortsetts från. Trots strävan att välja liknande fall kan icke kända variationer påverka utfallet och därigenom resultatet och slutsatserna av arbetet. Vidare undersökte studien inte effekterna av uppdaterad och anpassad doktrin, vilket bedömdes inte påverka resultatet. Uppsatsen bör därför betraktas med dessa perspektiv i åtanke och inte som en absolut sanning, utan snarare som ett steg mot ökad kumulativ förståelse.

5.4 Fortsatt forskning

Denna uppsats har redogjort för hur Hills teori leder till taktisk framgång. För vidare forskning inom området föreslås tre strategiska vägar. För det första skulle en expansion av den befintliga studien med fler fall vara gynnsam. Detta innefattar inkludering av en bredare samling urbana konflikter från varierande historiska perioder, senare fall, eller betydande demografiska skillnader, vilket skulle underlätta för generalisering. För det andra föreslås en liknande studie med fokus på ett defensivt perspektiv. Genom att genomföra en sådan studie skulle faktorer som eventuellt har förbisetts i denna undersökning kunna identifieras och Hills teori ytterligare styrkas. Slutligen, som ett avslutande förslag för framtida forskning, lyfts möjligheten att noggrant analysera specifika delar av Hills teori och urban krigföring. En kvantitativ undersökning av den verkliga effekten av infrastrukturskador i relation till förbandens framgång skulle här vara av särskilt intresse. Utöver att stödja Hills teori kan detta även bidra till det politiska beslutsfattandet och taktiska tillvägagångssätt för indirekt bekämpning, samt väcka frågan om avvägningen mellan skyddet av egen personal och civila i framtida konfliktsituationer.

Litteratur och referensförteckning

- Amnesty International (2006), AI Index: MDE 18/007/2006, *Israel/Lebanon – Deliberate destruction or "collateral damage"? Israeli attacks on civilian infrastructure*,
- Ashworth, G. J. (1991) *War and the city*. London: Routledge.
- Bennett, A. (2007) Case Study Methods: Design, Use, and Comparative Advantages. In Sprinz, D. F. & Wolinsky-Nahmias, Y. (2007) *Models, numbers, and cases: methods for studying international relations*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Biddle, S. & Friedman, J. A. (2008) *The 2006 Lebanon Campaign and the Future of Warfare: Implications for Army and Defense Policy*. Strategic Studies Institute, US Army War College
- Collins, L. & Spencer, J. (2022) *Understanding urban warfare*. Havant: Howgate Publishing.
- Cordesman, A. H. (2007) *Lessons of the 2006 Israeli-Hezbollah war*. Washington, D.C: CSIS Press.
- Esaiasson, P. et al. (2017) *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Femte upplagan. Stockholm: Wolters Kluwer.
- Evans, M. (2007) *City without joy: urban military operations into the 21st century*. Canberra, ACT: Australian Defence College.
- Fox, A., Association of the United States Army (2018). *Precision Fires Hindered by Urban Jungle*. <https://www.ansa.org/articles/precision-fires-hindered-urban-jungle#.Wtn0NvweJkk.facebook> (Hämtad: 2024-01-24)
- Galeotti, M. (2014) *Russia's Wars in Chechnya 1994-2009*. Oxford: Osprey Publishing.
- Galeotti, M. (2022) *Putin's Wars: From Chechnya to Ukraine*. 1st edition. London: Bloomsbury Publishing Plc.
- George, A. L. & Bennett, A. (2005) *Case Studies and Theory Development in the Social Sciences*. 1st edition. Cambridge: MIT Press.
- Gentile, G., Johnson, D. E., Saum-Manning, L., Cohen, R. S., Williams, S., Lee, C., Shurkin, M., Allen, B., Lovell, S., & Doty III, J. L., (2017) *Reimagining the Character of Urban Operations for the U.S. Army: How the Past Can Inform the Present and Future*. Santa Monica, CA: RAND Corporation.
- Harel, A. & Isacharoff, A. (2008) *34 days: Israel, Hezbollah, and the war in Lebanon*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- Hills, A. (2004) *Future war in cities: rethinking a liberal dilemma*. London: Frank Cass.
- Hodgson, Q. (2003) Is the Russian bear learning? An operational and tactical analysis of the second Chechen war, 1999-2002, *Journal of Strategic Studies*, 26:2, 64-91
- Jenkinson, B. C. (2002) *Tactical Observations from the Grozny Combat Experience*. Fort Leavenworth, KS.
<http://smallwarsjournal.com/documents/jenkinson.pdf>

(Hämtad: 24-02-01)

- Johnson, D. E. (2011) *Hard fighting: Israel in Lebanon and Gaza*. Santa Monica, CA: RAND.
- Kelly, T (2019) Land Warfare Training and Capability Deficits. *British Army Review, Special Report - Urban operations*, Vol 2: s. 126-141.
- Kilcullen, D. (2013) *Out of the mountains: the coming age of the urban guerrilla*. New York: Oxford University Press.
- King, A. (2021) *Urban warfare in the twenty-first century*. Cambridge, UK ; Polity Press.
- Kober, A. (2008) The Israel defense forces in the Second Lebanon War: Why the poor performance? *Journal of strategic studies*. 31:1, 3–40.
- Marcus, R. D. (2018) *Israel's Long War with Hezbollah: Military Innovation and Adaptation Under Fire*. 1st edition. Washington: Georgetown University Press.
- Matthews, M. M. (2008) *We Were Caught Unprepared: The 2006 Hezbollah-Israeli War*. Fort Leavenworth, KS: U.S Army Combined Arms Center Combat Studies Institute Press.
- Oliker, O. (2001) *Russia's Chechen Wars 1994-2000: Lessons from Urban Combat*. 1st edition. Santa Monica: RAND Corporation.
- Olmert, E. (2014) In Retrospect: The Second Lebanon War. *Military and Strategic Affairs*. Vol 6, No 1, 3–20.
- Peters, R. (1996) Our Soldiers, Their Cities. *Parameters*. Carlisle, Pa.. 26 (1), 43–50.
<https://press.armywarcollege.edu/parameters/vol26/iss1/8/>
(Hämtad: 2024-01-10)
- Reynolds, N. (2021) The British Army and Mass in Urban Warfare, *The RUSI Journal*, 166:4, 52-65, DOI: 10.1080/03071847.2021.1968314
- Rodman, D. (2018) *Combined Arms Warfare in Israeli Military History: From the War of Independence to Operation Protective Edge*. 1st edition. Liverpool: Liverpool University Press.
- Rosenau, W. G. (1997) 'Every room is a new battle': The lessons of modern urban warfare. *Studies in conflict and terrorism*. 20 (4), 371–394.
- Spencer, J. (2021). *The eight rules of urban warfare and why we must work to change them*. Modern War Institute - At West Point [Blogg]. 1 December.
<https://mwi.westpoint.edu/the-eight-rules-of-urban-warfare-and-why-we-must-work-to-change-them/>
(Hämtad: 2024-01-10)
- Stoor, J. (2019) FIBUA: The Tactics of Misstake?. *British Army Review, Special Report - Urban operations*, Vol 2: s. 54-65.
- Thomas, T. L. (2000) Grozny 2000: Urban Combat Lessons Learned. *Military Review*. 80 (4), 50-58.
- United Nations (2019) *World Urbanization Prospects – The 2018 Revision*. New York: United Nations.

Winograd Commission (2008), *The Second Lebanon War, Final Accounting*, Vol 1, Jerusalem: Government of Israel

Översatt via: Onlinedoctranslater.com

Zi, S., Pettersson, B., Ooi, K. B., & Friman, H. (2015) *Sun Zis krigskonst*. [Ny utg.]. Stockholm: Santérus.

Zürcher, C. (2007) *The post-Soviet wars: rebellion, ethnic conflict, and nationhood in the Caucasus*. New York: New York University Press.

Åkerström, J (2011) *Militär planering och beslutfattande – en översikt*. Stockholm: FOI.